

Oglašam se v zvezi z zadnjimi komentarji ob drugi seji članov odbora za zunanjo politiko na dogajanja ob odprtju konzulata v Melbourneu.

1. Član komisije gospod Bevk se v svojem kratkem komentarju strinja s poročilom nadzora in žaljivo predlaga zaključitev in arhiviranje zadeve z namenom, da bi v prihodnosti lahko zgodovinarji ugotavljali, kaj vse so v eni od političnih strank v letu 2014 v Avstraliji uporabljali za dosego svojih političnih ciljev. Ker je gospod Bevk tudi odločen s svojo izjavo, je prav, da politično stranko, o kateri govori, in s katero bi naj bili povezani avstralski Slovenci, tudi imenuje.

Takšno razmišljanje je neosnovano, saj je zanimanje za stranke med našimi rojaki tako majhno, da je strankarstvo v Sloveniji, za nas tukaj, v današnjem času, nepomembno. To je tudi razvidno iz komentarjev, saj nihče od naših rojakov v svojih trditvah ob primeru Balažic-Oman ne omenja političnih strank, ki bi naj bile v ozadju, saj obravnavani primer nima nič skupnega z delovanjem političnih strank.

Če zelite primer Balažic-Oman zaključiti po hitrem postopku, je to vaša odločitev, vendar sem prepričan, da bo primer tukaj v Avstraliji dan v arhiv šele, ko bo res obojestransko zaključen.

Glede točnosti vsebine podatkov, ki se tičejo vabila, je sedaj tukaj (verjetno ima veliko vlogo tudi namerno pozna reakcija odgovornih), nastalo precej nejasnosti, za katere so največ krivi slaba organizacija in način obveščanje. Veliko nejasnosti se bi lahko takoj rešilo, če bi bilo dovolj volje in odkritosti.

2. Otvoritev konzulata in pogostitev gostov:

Po zaključku formalnega dela odprtja konzulata sem sledil gospodu Maddissonu na 16 km dolgi vožnji do SD Jadran, kjer je bila organizirana pogostitev. Ob vstopu v dvorano sem opazoval dogajanje. Pri prvi mizi zraven mikrofona so sedeli gospodje: Mandelj, Oman, Maddison in veleposlanik dr. Balazic.

Kar hitro je začel s svojim, sicer kratkim, govorom novo imenovani častni konzul gospod Maddison.

Ker mize niso bile označene in diplomatskih gostov še tudi ni bilo, sem sedel k prazni mizi, diagonalno najbolj oddaljeni od mize zgoraj omenjenih. Kmalu zatem je k meni prisedel bivši častni konzul gospod Brežnik, nato pa še patra Ciril in David. Kasneje sta prisedla tudi zakonca Stariha iz Sydneya. Po prizorišču je krožil tudi gospod Balažic in prisedel tudi k naši mizi. Za nekaj trenutkov se je ustavil pri naši mizi tudi gospod Maddison, a ni prisedel. Gospod Mandelj, "najpomembnejši Slovenec v Viktoriji", kot ga je v govoru ob otvoritvi najavil gospod Balažic, je sedel odmaknjen s svojo družbo na desni strani jedilnice. Opazil pa sem, da predstavnikov konzularnega zbora, ki so bili na sami otvoritvi, na pogostitvi ni bilo, kar me je čudilo, saj je ob takšnih priložnostih, tovrstno srečanje za nadaljne diplomatsko gospodarsko spoznavanje ključnega pomena. Ko razmišljam o pojasnilih gospoda Balažica in trditvi, da ni preživel veliko časa ob mizi blizu mikrofona, kjer je sedel tudi gospod Oman, in kjer je bil deležen pogostitve, moram povedati, da je potemtakem njegovo pojasnilo o dogajanjih ob častni mizi neresnično.

Gospod Balažic v svojem podajanju dogodkov žali, ko govori o nas Slovencih "tu spodaj", o naši neiskkušenosti in neznanju ter nepoznavanju diplomatskega protokola. Vendar pa smo avstralski Slovenci večji protokolarnih zadev, saj smo v preteklosti velikokrat organizirali veliko večje uradne dogodke. (Nasa bitka za Slovenijo, strani 80-89, akademija leta 1992 v Melbourneu, <http://slovenianbusiness.com/nasa.pdf>. itd).

3. Zagovor gospoda Balažica pred odborom za zunanje zadeve v Ljubljani je še bolj razburil rojake v Avstraliji, saj je poln zavajanj in napačnih interpretacij ter žalitev glede poznavanja diplomatskega protokola na nivoju veleposlaništva.

**Komentar na posnetek 2. seje odbora za zunanjo politiko RS o delovanju Veleposlaništva v
Canberri, kot smo ga lahko gledali na posnetku RTVSLO:
<http://4d.rtvsllo.si/arhiv/seje-delovnih-teles-dz/174271278>**

4. Branje publikacije Naša bitka za Slovenijo nudi spoznanja, da imamo nekateri veliko izkušenj z diplomatskim protokolom. Teh veččin smo se naučili s pomožjo naših prijateljev, avstralskih poslancev in senatorjev, s katerimi smo takrat, v času pripravljjanja največje prireditve, ki smo jo kadarkoli imeli v Melbournu, tesno sodelovali. Govorim o svečani akademiji, ki smo jo člani SNS Vic s sodelovanjem nekaterih društev in posameznikov pripravili ob priznanju samostojene Slovenije ferbruarja 1992.
5. Gospod minister Erjavec govori o nujnosti, da se avstralskim rojakom verjame, ker so to pošteni ljudje in se njihovo stališče spoštuje, zato ni pravilno, da mnogi v njihove poštene izhajave dvomijo...Prav zato je meni popolnoma nerazumljiv njegov zaključek celotne zadeve, saj z njim v celoti podpre interpretacijo gospoda Balažica in tako zakljuži primer Oman.
6. Ponovno poudarjam, da je problem Oman nastal popolnomo iznenada in nepričakovano, zato menim, da je povezovanje tega s politično zgodovino prve ali katerekoli generacije neumestno in si rojaki, ki se zavzemamo za korektno rešitev primera Oman, zaslužimo spoštovanje in to, da se našemu pričevanju iskreno prisluhne in se ga upošteva.
7. Dogajanja v SD Jadran sta poslikala in posnela gospod Darko Hribernik, ki je snemal za gospoda Maddisona in gospod Adrijan Vatovec iz Adelaide, predlagani častni konzul za Južno Avstralijo iz Adelaide. Prepričan sem, da boste posnetke po potrebi neselektivno predstavila javnosti.

Lepo vas pozdravljam

Vinko Rizmal

Melbourne, 22. april 2014